

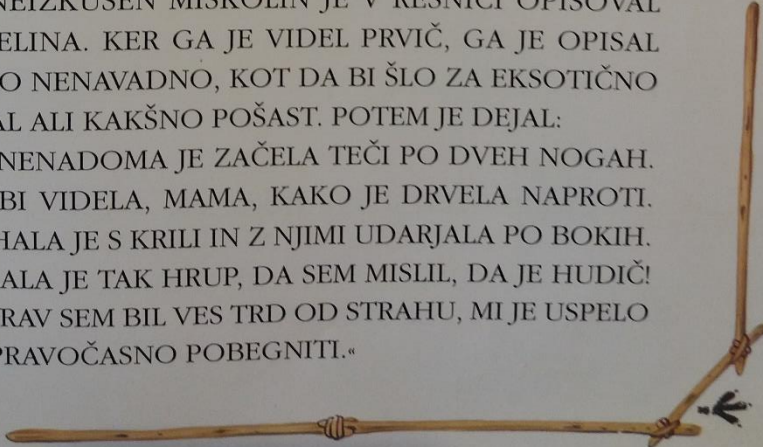
NEKOČ JE ŽIVEL MLAD MIŠKOLIN, KI SE NI ZAVEDAL, KAKO NEVAREN JE LAHKO SVET. NEKEGA DNE SE JE IZ SKRIVALIŠČA ODPRAVIL NA SPREHOD. PRIPETILO PA SE MU JE NEKAJ, KAR GA JE ZELO ZELO PRESTRAŠILO. HITRO SE JE VRNIL DOMOV IN VES ZASOPEL ZAČEL PRIPOVEDOVATI MAMI:

»PRAVKAR SEM BIL NA DRUGI STRANI GORA, KI NAS OBDAJAJO, IN NALETTEL NA DVE ŽIVALI, KI SI NISTA BILI ČISTO NIČ PODOBNI. PRVA JE BILA LJUBKA, KROTKA IN PRIJAZNA, DRUGA PA...« IN MIŠEK SE JE STRESEL, SAMO DA JE POMISLIL NANJO,

»DRUGA PA JE BILA NEMIRNA, PRAVI DIVJAK IN JE NA GLAVI NOSILA KOT KRI RDEČO ČELADO, NJEN GLAS JE BIL DIVJI IN VREŠČEČ, NJEN REP PA PODOBEN PERJANICI.«

NEIZKUŠEN MIŠKOLIN JE V RESNICI OPISOVAL PETELINA. KER GA JE VIDEL PRVIČ, GA JE OPISAL TAKO NENAČADNO, KOT DA BI ŠLO ZA EKSOTIČNO ŽIVAL ALI KAKŠNO POŠAST. POTEM JE DEJAL:

»NENADOMA JE ZAČELA TEČI PO DVEH NOGAH. DA BI VIDELA, MAMA, KAKO JE DRVELA NAPROTI. MAHALA JE S KRILI IN Z NJIMI UDARJALA PO BOKIH. DELALA JE TAK HRUP, DA SEM MISLIL, DA JE HUDIČ! ČEPRAV SEM BIL VES TRD OD STRAHU, MI JE USPELO ŠE PRAVOČASNO POBEGNITI.«

»TODA, ŠKODA...« JE DODAL MIŠKOLIN ŽALOSTNO, »TAKO BI SE RAD SPOPRIJATELJIL Z DRUGO ŽIVALJO, KI JE BILA ZELO PRIJAZNA. IMELA JE LEP ŽAMETEN IN MEHEK KOŽUŠČEK S TEMNIMI MADEŽI, GIBČNO IN VITKO TELO, KI SE JE ZAKLJUČILO Z DOLGIM REPOM, PORAŠČENIM Z DLAKO ČISTO DO KONCA. NJENE OČI SO SE SVETILE KOT ČISTO ZLATO IN NJEN POGLED JE BIL TAKO MIL, DA BI LAHKO PRITEGNIL VSAKOGAR. UŠESA JE IMELA PODOBNA NAŠIM, ZATO MISLIM, DA BI VZBUDILA VELIKO NAVDUŠENJE TUDI MED MIŠMI.

SKRATKA, DELOVALA JE TAKO MIRNO IN POMIRJAJOČE, DA BI ZAGOTOVO STOPIL K NJEJ IN SE Z NJO SPOZNAL.«

»SIN MOJ!« JE VZKLIKNILA MAMA, »TA NEPREMIŠLJENOST BI TE LAHKO STALA ŽIVLJENJE. ZAPOMNI SI, DA JE ŽIVAL, KI SE TI JE ZDELA PRIJAZNA IN DOBRA, ZELO NEVARNA, NAJHUJŠI SOVRAŽNIK NAŠE RASE; MEDTEM KO DRUGA, KI SE JO TAKO BOJIŠ, NI PRAV NIČ NEVARNA. MAČEK, TAKO SE NAMREČ IMENUJE DLAKASTI PRILIZNJENEC, DELA IZ NAS OKUSNE ZREZKE.

SVETUJEM TI, DA MU NE HODIŠ BLIZU IN NIKOLI NE PRESOJAJ DRUGIH PO VIDEZU, ČE HOČEŠ DOLGO ŽIVETI!«

Zdaj pa še sam preberi, kako je mišek opisal obe živali. Nato ju po opisu nariši v zvezek.

- Prva žival je bila ljubka in prijazna. Imela je lep žameten in mehek kožušček s temnimi madeži. Njeno telo je bilo gibčno in vitko. Zaključilo se je z dolgim repom, poraščenim z dlako čisto do konca. Njene oči so se svetile kot čisto zlato. Ušesa je imela podobna našim. Delovala je zelo mirno.
- Druga žival je bila nemirna, pravi divjak. Na glavi je nosila kot kri rdečo čelado. Njen glas je bil divji in vreščoč. Rep je imela podoben perjanici. Tekla je po dveh nogah. Zraven je mahala s krili in delala ogromen hrup.

Vir:

Jean de La Fontaine: Basni. Ljubljana: Grahovac, 2001.